

[Hæle.]

været et stort Problem, hvorledes man skulde faa Henstandsloven afviklet paa dette Omraade, hvor Konverteringen ikke sætter ind. Sidst vi behandlede en Ændring til Konverteringsloven her i Tinget, henstillede jeg netop til den højtærede Indenrigsminister, at han lod udarbejde Forslag, der sigtede paa at afvikle Henstandslovgivningen for disse lavt forrentede Obligationer. Samtidig henstillede jeg, at Indenrigsministeren gjorde Skridt til at ophæve Konverteringsafgiften, og dette sidste satte Ministeren i saa høj Grad i Harnisk, at han helt glemte at svare paa det første, men nu har vi altsaa Ministerens Svar i Form af det foreliggende Forslag. Jeg finder, at det er den mest rationelle Maade, man kan gaa frem paa, naar man skal afvikle denne Henstandslovgivning, da at give et Tillægslaan i en ny aaben Serie. Jeg har kun en rent teknisk Bemærkning at gøre til denne Del af Forslaget, nemlig til det, der staar i 2det Stykke, trediesidste Linie: „Tillægslaanet har i saa Fald Panteret jævnsides med det oprindelige Laan, og for Panteretten gælder i øvrigt samme Regler, som for Hovedlaanet.“ Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke rigtig denne Bestemmelse, at Tillægslaanet skal have Panteret jævnsides med det oprindelige Laan. Meningen maa da være, at det skal have Panteret *efter* det oprindelige Laan. Det er jo en ny aaben Serie, der her er Tale om, og hvis det nu f. Eks. drejer sig om en gammel lukket Serie, der staar i Førsteprioritet, kan det dog vel ikke være Meningen, at Ministeren vil give Panteret jævnsides med den gamle lukkede Serie i den nye aabne Serie. Jeg kan ikke se, at man kan forstaa Bestemmelsen paa anden Maade, men det maa vistnok være en Fejltagelse, og jeg henstiller, at man i hvert Fald ser nærmere paa det i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat.

§ 1 som Helhed, Hovedbestemmelsen i Lovforslaget, kan jeg tilsige mit Partis villige Behandling. Jeg synes, at den stemmer med Synspunkter, som har været gjort gældende af os; navnlig det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Gang paa Gang rejst Krav om en Afvikling af Henstandslovgivningen, hvad angaar de 3½ og 4 pCt.s Serier.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Bestemmelser maa jeg derimod paa mit Partis Vegne udtale den største Betænkelighed. Der er for det første Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren skal være myndigt til at fastsætte, hvorledes visse

Assuranceselskaber skal anbringe deres Midler, baade ved direkte Udlaan og ved Anbringelse i Kreditforeningsobligationer. I sin Forelæggelsestale oplyste den højtærede Minister, at det var hans Hensigt at fastsætte, at Maksimalrenten skulde være, jeg tror 4¼ pCt. for Førsteprioriteter, og at disse Selskaber ikke maatte anlægge deres Midler paa anden Maade i Kreditforeningsobligationer end ved Køb af Kreditforeningsobligationer til nominal Rente 4 pCt., altsaa en Bestemmelse, der ret nøje vilde svare til Bestemmelsen i den oprindelige Konverteringslov om Legatmidler eller lignende Fonds. Jeg tror, at man skal være noget forsigtig med at give den højtærede Minister denne Bemyndigelse. Det er ikke saa let at sidde i Ministeriet og skønne over de enkelte Selskabers Forhold og over, hvad der kan være paakrævet for dem. Dertil kommer, at den Besparelse, Debitorerne vil opnaa her, sikkert fuldt ud vil blive modsvaret af f. Eks. manglende Bonus i Brandforsikring og manglende Bonus i Livsforsikring, saa jeg tror, at den Lettelse, der her vilde blive Tale om, vilde være højest problematisk. I hvert Fald mener jeg, at man, inden man skrider til en Lovgivning paa dette Omraade, maa høre de interesserede Parter, altsaa Forsikringsselskaberne, som jo paa anden Maade har vist deres gode Vilje til at medvirke til en Sænkning af Renteniveauet her i Landet. Det er vel ikke umuligt, at man kan faa en frugtbar Forhandling med de paagældende, det har Rigsdagen jo saa tit haft i de sidste Aar.

Bestemmelsen i § 3 kan jeg heller ikke se paa med venlige Øjne. Jeg synes, det er betænkeligt paa den Maade at gribe ind i private Kontraktforhold. Naar en Mand har betinget sig Uopsigelighed for sit Tilgodehavende, er det netop, fordi han vil gardere sig imod at faa Pengene før Tiden. Det forekommer mig, som sagt, betænkeligt, at man her griber ind fra Lovgivningsmagtens Side og siger: skønt Kreditor og Debitor er enedes om en vis Ordning, skal det nu være anderledes, nu er det os her inde i Rigsdagen, der bestemmer, hvorledes Forholdene skal være. Der stod i Danske Lov nogle Ord, som jeg tror, den højtærede Indenrigsminister i højere Grad skulde skrive sig bag Øret, end man har Indtryk af, at han har gjort. De lyder saaledes: Kontrakter skulle holdes i alle deres Ord og Punkter, saasom de indgangne ere. Der ligger en Sandhed i det, som den højtærede Minister synes at have overset. — Den højtærede Justitsminister synes derimod at være fuldt ud enig, hvad ogsaa er ganske